

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

4. september 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 293/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 293/02	Sag C-60/15 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juli 2017 — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — retten til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undtagelser fra retten til aktindsigt — artikel 4, stk. 3, første afsnit — beskyttelse af disse institutioners beslutningsproces — miljø — Århuskonventionen — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1 — offentlig interesse i udbredelsen af miljøoplysninger — oplysninger, som de tyske myndigheder har fremsendt til Europa-Kommissionen vedrørende anlæg på tysk område, der er underlagt EU-lovgivningen om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — delvist afslag på aktindsigt)	2
2017/C 293/03	Sag C-633/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. juli 2017 — London Borough of Ealing mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelse af tjenesteydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport — artikel 133 — fritagelse udelukket i tilfælde af risiko for konkurrenceforvridning til skade for momspligtige erhvervsvirksomheder — tjenesteydelser leveret af offentligtretlige organer, som ikke arbejder med gevinst for øje)	3

2017/C 293/04	Sag C-651/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. juli 2017 — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m.fl. mod Europa-Kommissionen, Det Europæiske Kemikalieagentur, Assogalvanica m.fl. (Appel — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) — artikel 58, stk. 2 — godkendelse — særligt problematiske stoffer — undtagelse — forordning om ændring af bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 — medtagelse af chromtrioxid på fortegnelsen over stoffer, der kræver godkendelse)	3
2017/C 293/05	Sag C-701/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. juli 2017 — Malpensa Logistica Europa SpA mod SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — transport — begrebet »udnyttelse af et geografisk område med henblik på tilrådighedsstillelse af lufthavne eller andre transportterminaler for transportvirksomheder, der opererer i luften« — direktiv 2004/17/EF og 96/67/EF — national lovgivning, der ikke foreskriver en forudgående udbudsprocedure for tildeling af lufthavnsområder)	4
2017/C 293/06	Sag C-76/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — INGSTEEL spol. sro og Metrostav as mod Úrad pre verejné obstarávanie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47, stk. 1, 4 og 5 — tilbudsgiverens økonomiske og finansielle formåen — direktiv 89/665/EØF og 2007/66/EF — søgsmål anlagt til prøvelse af en beslutning om at udelukke en tilbudsgiver fra en udbudsprocedure — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler)	5
2017/C 293/07	Sag C-89/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juli 2017 — Radosław Szoja mod Sociálna poisťovňa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — person, der udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i to forskellige medlemsstater — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 13, stk. 3 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 14, stk. 5b — artikel 16 — virkninger af afgørelser fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger — afvisning)	6
2017/C 293/08	Sag C-129/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — Túrkevei Tejtermelő Kft. mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — artikel 191 TEUF og 193 TEUF — direktiv 2004/35/EF — det materielle anvendelsesområde — luftforurening som følge af ulovlig afbrænding af affald — princippet om, at forurenere betaler — national lovgivning, der indfører et solidarisk ansvar for ejeren af den grund, hvorpå forureningen fandt sted, og forurenere)	6
2017/C 293/09	Sag C-133/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juli 2017 — Christian Ferenschild mod JPC Motor SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed — direktiv 1999/44/EF — artikel 5, stk. 1 — sælgers ansvarsperiode — reklamationsfrist — artikel 7, stk. 1, andet afsnit — brugte varer — aftalemæssig begrænsning af sælgers ansvar)	7
2017/C 293/10	Sag C-151/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2017 — »Vakarų Baltijos laivų statykla« UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/96/EF — beskattning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra c) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof med henblik på sejlads i farvande i Den Europæiske Union og til at producere elektricitet om bord på et fartøj — motorbrændstof, der anvendes af et skib til at sejle fra det sted, hvor det blev bygget, til en havn i en anden medlemsstat med henblik på dér at blive lastet med dets første kommercielle last)	8

2017/C 293/11	Sag C-193/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juli 2017 — E mod Subdelegación del Gobierno en Álava (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 27, stk. 2, andet afsnit — begrænsning i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed — udsendelse fra området af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed — adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse — reel og umiddelbar trussel — begreb — unionsborger, der opholder sig i værtsmedlemsstaten, hvor han afsøner en fængselsstraf for gentagne seksualforbrydelser mod mindreårige)	9
2017/C 293/12	Sag C-354/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2017 — Ute Kleinsteuber mod Mars GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Verden — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — artikel 1, 2 og 6 — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling på grund af køn — erhvervstilknyttet pension — direktiv 97/81/EF — rammeaftale om deltidsarbejde — § 4, stk. 1 og 2 — metode til beregning af erhvervede pensionsrettigheder — en medlemsstats lovgivning — forskelsbehandling af deltidsansatte)	9
2017/C 293/13	Sag C-368/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. juli 2017 — Assens Havn mod Navigators Management (UK) Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — kompetence i forsikringsager — national lovgivning, som fastslår, at en skadelidt under visse betingelser kan anlægge sag direkte mod skadevolders forsikringselskab — værnetingsklausul indgået mellem forsikringsgiveren og skadevolderen)	10
2017/C 293/14	Sag C-388/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb)	11
2017/C 293/15	Sag C-433/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — Bayerische Motoren Werke AG mod Acacia Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — intellektuel ejendomsret — EF-design — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 81 og 82 — søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse — kompetence for EF-designdomstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl)	11
2017/C 293/16	Sag C-231/17 P: Appel iværksat den 3. maj 2017 af Vatseva til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 7. april 2017 i sag T-920/16, Vatseva mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol	12
2017/C 293/17	Sag C-293/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. maj 2017 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu mod College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland . . .	12
2017/C 293/18	Sag C-294/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. maj 2017 — Stichting Werkgroep Behoud de Peel mod College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant	14
2017/C 293/19	Sag C-326/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 31. maj 2017 — Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) m.fl. mod Z	16

2017/C 293/20	Sag C-330/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. juni 2017 — Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Germanwings GmbH	16
2017/C 293/21	Sag C-367/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 13. juni 2017 — S mod EA m.fl.	17
2017/C 293/22	Sag C-369/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 16. juni 2017 — Shajin Ahmed mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal . . .	19
2017/C 293/23	Sag C-388/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 29. juni 2017 — Konkurrensverket mod SJ AB	19
2017/C 293/24	Sag C-392/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 29. juni 2017 — Sindicatul Energia Oradea mod SC Termoelectrica SA	20
2017/C 293/25	Sag C-399/17: Sag anlagt den 3. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik . .	20
2017/C 293/26	Sag C-404/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Sverige) den 6. juli 2017 — A mod Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö	21
2017/C 293/27	Sag C-416/17: Sag anlagt den 10. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik . .	22
2017/C 293/28	Sag C-419/17 P: Appel iværksat den 11. juli 2017 af Deza, a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. maj 2017 i sag T-115/15, Deza, a.s. mod ECHA	23
2017/C 293/29	Sag C-427/17: Sag anlagt den 14. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland	24
2017/C 293/30	Sag C-428/17 P: Appel iværksat den 15. juli 2017 af Meta Group Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-744/14, Meta Group mod Kommissionen	25
2017/C 293/31	Sag C-450/17 P: Appel iværksat den 26. juli 2017 af Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 16. maj 2017 i sag T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank mod Den Europæiske Centralbank . . .	27

Retten

2017/C 293/32	Sag T-644/14: Rettens dom af 20. juli 2017 — ADR Center mod Kommissionen (Finansiel bistand — den generelle program om »Grundlæggende rettigheder og retfærdighed« for perioden 2007-2013 — særprogram om »Civilret« — annulationssøgsmål — afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — retsaktens ophavsmands kompetence — princippet om god forvaltningsskik — påstand om, at kommissionen tilpligtes at betale det skyldige restbeløb i henhold til tilskudsaftalerne — delvis ændring af søgsmålet — voldgiftsbestemmelse — Rettens kompetence — støtteberettigede omkostninger) . . .	29
2017/C 293/33	Sag T-143/15: Rettens dom af 20. juli 2017 — Spanien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Spanien — afkoblet direkte støtte for ansøgningsårene 2008 og 2009 — fejl i kontrolsystemet — fastsættelse af stikprøvekontrollerne — bevisbyrde — støtte til udvikling af landdistrikterne i den selvstyrende region Castilla y León for ansøgningsårene 2009 og 2010 — kontroller på stedet — nøglekontroller — proportionalitet) . . .	29

2017/C 293/34	Sag T-287/16: Rettens dom af 20. juli 2017 — Belgien mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Belgien — eksportrestitutioner — manglende inddrivelse som følge af forsømmeligheder, der kan tilskrives et organ i en medlemsstat — udtømmelse af alle ankemuligheder foreligger ikke — proportionalitet)	30
2017/C 293/35	Sag T-309/16: Rettens dom af 20. juli 2017 — Cafés Pont mod EUIPO — Giordano Vini (Art's Café) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket Art's Café — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	31
2017/C 293/36	Sag T-780/16: Rettens dom af 20. juli 2017 — Mediaexpert mod EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket mediaexpert — det ældre nationale ordmærke mediaexpert — relativ registreringshindring — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — registreringsbeviset for det ældre varemærke — oversættelse — regel 37-39 og regel 98, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — berettiget forventning)	31
2017/C 293/37	Sag T-812/14: Rettens kendelse af 19. juli 2017 — BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — de portugisiske myndigheders støtte til afviklingen af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo — oprettelse og kapitalisering af et overgangsinstitut — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	32
2017/C 293/38	Sag T-423/16: Rettens kendelse af 19. juli 2017 — De Masi mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte Code of Conduct Group (erhvervsbeskatning) — svar på de oprindelige anmodninger efter en rimelig løsning — ingen bekræftende afgørelse — afvisning)	32
2017/C 293/39	Sag T-716/16: Rettens kendelse af 19. juli 2017 — Pfizer og Pfizer Santé familiale mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — toldunion — den fælles toldtarif — told- og statistiknomenklatur — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — underpositioner i toldtariffen — gældende toldsats for de varer, der tarifieres i disse underpositioner — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — ikke individuelt berørt — afvisning)	33
2017/C 293/40	Sag T-849/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — PGNiG Supply & Trading mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — det indre marked for naturgas — direktiv 2009/73/EF — ansøgning fra Bundesnetzagentur om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler med henblik på udnyttelse af OPAL-gasrørledningen — Kommissionens afgørelse om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	34
2017/C 293/41	Sag T-883/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — Polen mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — det indre marked for naturgas — direktiv 2009/73/EF — ansøgning fra Bundesnetzagentur om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler med henblik på udnyttelse af OPAL-gasrørledningen — Kommissionens afgørelse om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	34
2017/C 293/42	Sag T-130/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — det indre marked for naturgas — direktiv 2009/73/EF — ansøgning fra Bundesnetzagentur om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler med henblik på udnyttelse af OPAL-gasrørledningen — Kommissionens afgørelse om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	35

2017/C 293/43	Sag T-131/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — Argus Security Projects mod EEAS (Særlige rettergangsformer — EEAS — inddrivelse ved modregning — begæring om foreløbige forholdsregler — økonomisk tab — pligt til at udvise fornøden omhu — ingen uopsættelighed)	35
2017/C 293/44	Sag T-244/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. juli 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen (Foreløbige forholdsregler — fiskerfartøj — Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav — antagelse til realitetsbehandling — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende søgsmålsinteresse)	36
2017/C 293/45	Sag T-392/17: Sag anlagt den 14. juni 2017 — TE mod Kommissionen	36
2017/C 293/46	Sag T-400/17: Sag anlagt den 27. juni 2017 — Deza mod Kommissionen	37
2017/C 293/47	Sag T-421/17: Sag anlagt den 6. juli 2017 — Leino-Sandberg mod Parlamentet	38
2017/C 293/48	Sag T-422/17: Sag anlagt den 10. juli 2017 — UF mod EPSO	38
2017/C 293/49	Sag T-443/17: Sag anlagt den 14. juli 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen . .	39
2017/C 293/50	Sag T-86/15: Rettens kendelse af 17. juli 2017 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj)	40
2017/C 293/51	Sag T-88/15: Rettens kendelse af 17. juli 2017 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (Gengivelse af et kølegitter)	40
2017/C 293/52	Sag T-38/17: Rettens kendelse af 17. juli 2017 — DQ m.fl. mod Parlamentet	40
2017/C 293/53	Sag T-203/17: Rettens kendelse af 20. juli 2017 — GY mod Kommissionen	41

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 293/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 283 af 28.8.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 277 af 21.8.2017

EUT C 269 af 14.8.2017

EUT C 256 af 7.8.2017

EUT C 249 af 31.7.2017

EUT C 239 af 24.7.2017

EUT C 231 af 17.7.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juli 2017 — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-60/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — retten til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undtagelser fra retten til aktindsigt — artikel 4, stk. 3, første afsnit — beskyttelse af disse institutioners beslutningsproces — miljø — Århuskonventionen — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1 — offentlig interesse i udbredelsen af miljøoplysninger — oplysninger, som de tyske myndigheder har fremsendt til Europa-Kommissionen vedrørende anlæg på tysk område, der er underlagt EU-lovgivningen om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — delvist afslag på aktindsigt)

(2017/C 293/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältin S. Altenschmidt og P.-A. Schütter)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart og P. Mihaylova, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 11. december 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland mod Kommissionen (T-476/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:1059), ophæves.
- 2) Kommissionens afgørelse af 17. januar 2013 om afslag på fuld aktindsigt i den liste, som Forbundsrepublikken Tyskland har fremsendt til Europa-Kommissionen inden for rammerne af proceduren i artikel 15, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011, der fastlægger midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for så vidt som denne oversigt indeholder oplysninger om visse af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH's anlæg på tysk område, hvilke oplysninger vedrører foreløbige tildelinger samt aktiviteter og kapacitetsniveauer med hensyn til emissioner af kuldioxid (CO₂) i årene 2005 til 2010, anlæggenes effektivitet og de årlige emissionskvoter tildelt foreløbigt for perioden fra 2013 til 2020, annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler de omkostninger, der afholdt af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH såvel i første instans som i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. juli 2017 — London Borough of Ealing mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-633/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — fritagelse af tjenesteydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport — artikel 133 — fritagelse udelukket i tilfælde af risiko for konkurrenceforvriddning til skade for momspligtige erhvervsvirksomheder — tjenesteydelser leveret af offentligretlige organer, som ikke arbejder med gevinst for øje)

(2017/C 293/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: London Borough of Ealing

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

- 1) Artikel 133, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter fritagelsen for merværdiafgift (moms) til fordel for offentligretlige organer, som leverer ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning som omhandlet i nævnte direktivs artikel 132, stk. 1, litra m), er underlagt betingelsen i direktivets artikel 133, stk. 1, litra d), selv om denne medlemsstat dels ikke havde momsbelagt alle disse tjenesteydelser pr. 1. januar 1989, og leveringen af de omhandlede tjenesteydelser dels ikke var blevet momsfritaget, inden denne betingelse blev pålagt.
- 2) Artikel 133, stk. 2, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen foreliggende, hvorefter momsfritagelsen til fordel for offentligretlige organer, som leverer ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning som omhandlet i nævnte direktivs artikel 132, stk. 1, litra m), er underlagt betingelsen i direktivets artikel 133, stk. 1, litra d), uden at denne betingelse også anvendes i forhold til andre organer end offentligretlige, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som leverer sådanne tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. juli 2017 — Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m. fl. mod Europa-Kommissionen, Det Europæiske Kemikalieagentur, Assogalvanica m.fl.

(Sag C-651/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) — artikel 58, stk. 2 — godkendelse — særligt problematiske stoffer — undtagelse — forordning om ændring af bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 — medtagelse af chromtrioxid på fortegnelsen over stoffer, der kræver godkendelse)

(2017/C 293/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindingen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Adolf Krämer GmbH & Co. KG, AgO Argentinum GmbH mfl. (fuldstændig liste forefindes i appelskriftet) (ved advokat C. Mereu og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede), Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere og M. Heikkilä), Assogalvanica, Ecometal, Comité européen des traitements de surfaces (CETS) m.fl. (fuldstændig liste forefindes i appelskriftet) (ved avocat C. Mereu og solicitor J. Beck)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Franske Republik (ved D. Colas og J. Traband, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) og de øvrige appellanter, hvis navne er anført i bilag I til nærværende dom, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. juli 2017 — Malpensa Logistica Europa SpA mod SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-701/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — transport — begrebet »udnyttelse af et geografisk område med henblik på tilrådighedsstillelse af lufthavne eller andre transportterminaler for transportvirksomheder, der opererer i luften« — direktiv 2004/17/EF og 96/67/EF — national lovgivning, der ikke foreskriver en forudgående udbudsprocedure for tildeling af lufthavnsområder)

(2017/C 293/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Malpensa Logistica Europa SpA

Sagsøgt: SEA — Società Esercizi Aeroportuali SpA

Procesdeltager: Beta-Trans SpA

Konklusion

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke fastsætter en forudgående offentlig udbudsprocedure for tildelinger, selv foreløbige, af lufthavnsområder beregnet til ground handling-ydelser, som ikke medfører nogen betaling af vederlag fra lufthavnens forvaltningsorgan.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — INGSTEEL spol. sro og Metrostav as mod Úrad pre verejné obstarávanie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-76/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47, stk. 1, 4 og 5 — tilbudsgiverens økonomiske og finansielle formåen — direktiv 89/665/EØF og 2007/66/EF — søgsmål anlagt til prøvelse af en beslutning om at udelukke en tilbudsgiver fra en udbudsprocedure — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler)

(2017/C 293/06)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: INGSTEEL spol. sro og Metrostav as

Sagsøgt: Úrad pre verejné obstarávanie

Procesdeltager: Slovenský futbalový zväz

Konklusion

- 1) Artikel 47, stk. 1, litra a), og artikel 47, stk. 4, i Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en ordregivende myndighed udelukker en tilbudsgiver fra en offentlig kontrakt, fordi tilbudsgiveren ikke opfylder den betingelse for økonomisk og finansiell formåen, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen, vedrørende fremlæggelsen af en erklæring fra en bank, ifølge hvilken banken forpligter sig til at yde et lån svarende til det i denne udbudsbekendtgørelse fastsatte beløb og til at sikre, at denne tilbudsgiver har rådighed over dette beløb under hele perioden for kontraktens gennemførelse.
- 2) Artikel 47, stk. 5, i direktiv 2004/18 skal fortolkes således, at den omstændighed, at de banker, som tilbudsgiveren har anmodet om et lån — når en udbudsbekendtgørelse kræver, at der fremlægges en erklæring fra en bank, hvorefter banken forpligter sig til at yde et lån svarende til det beløb, der er fastsat i denne udbudsbekendtgørelse, og til at sikre, at tilbudsgiveren har rådighed over dette beløb under hele perioden for kontraktens gennemførelse — ikke ser sig i stand til at udstede en sådan erklæring til denne tilbudsgiver på de således fastsatte betingelser, kan udgøre en »gyldig grund« som omhandlet i denne artikel, som i givet fald giver den nævnte tilbudsgiver tilladelse til at bevise sin økonomiske og finansielle formåen ved ethvert andet dokument, som den ordregivende myndighed måtte finde passende, for så vidt som det var objektivt umuligt for denne tilbudsgiver at fremlægge den af den ordregivende myndighed krævede dokumentation, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juli 2017 — Radosław Szoja mod Sociálna poisťovňa
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-89/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — anvendelse af sociale sikringsordninger — vandrende arbejdstagere — person, der udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i to forskellige medlemsstater — fastsættelse af den lovgivning, der finder anvendelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 13, stk. 3 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 14, stk. 5b — artikel 16 — virkninger af afgørelser fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger — afvisning)

(2017/C 293/07)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Radosław Szoja

Sagsøgt: Sociálna poisťovňa

Procesdeltager: WEBUNG, s.r.o.

Konklusion

Artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012, skal fortolkes således, at der — med henblik på fastlæggelsen af, hvilken national lovgivning der finder anvendelse i henhold til denne bestemmelse på en person såsom sagsøgeren i hovedsagen, som normalt udøver lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed i forskellige medlemsstater — skal tages hensyn til de krav, der er fastsat i artikel 14, stk. 5b, og artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 465/2012.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — Túrkevei Tejtermelő Kft. mod Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-129/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — artikel 191 TEUF og 193 TEUF — direktiv 2004/35/EF — det materielle anvendelsesområde — luftforurening som følge af ulovlig afbrænding af affald — princippet om, at forureneren betaler — national lovgivning, der indfører et solidarisk ansvar for ejeren af den grund, hvorpå forureningen fandt sted, og forureneren)

(2017/C 293/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Sagsøgt: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, sammenholdt med artikel 191 TEUF og 193 TEUF, skal fortolkes således, at de — for så vidt som den i hovedsagen omhandlede situation er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2004/35, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der — ud over operatørerne af de grunde, hvorpå der er sket en ulovlig forurening — udpeger en anden kategori af personer, der er solidarisk ansvarlige for en sådan miljøskade, nemlig grundejerne, uden at det er nødvendigt at fastslå en årsagssammenhæng mellem ejernes adfærd og den konstaterede forurening, forudsat at denne lovgivning er forenelig med de generelle principper i EU-retten og enhver relevant bestemmelse fra EU-traktaten og EUF-traktaten og afledte EU-retsakter.
- 2) Artikel 16 i direktiv 2004/35 og artikel 193 TEUF skal fortolkes således, at de — for så vidt som den i hovedsagen omhandlede situation er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2004/35 — ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ejerne af de grunde, hvorpå der er sket en ulovlig forurening, ikke alene holdes solidarisk ansvarlige med operatørerne af disse grunde for en sådan miljøskade, men også kan pålægges en bøde af den kompetente nationale myndighed, forudsat at en sådan lovgivning er egnet til at bidrage til opfyldelsen af formålet med den skærpede beskyttelse, og at fremgangsmåden for fastsættelsen af bøden ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. juli 2017 — Christian Ferenschild mod JPC Motor SA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)**

(Sag C-133/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed — direktiv 1999/44/EF — artikel 5, stk. 1 — sælgers ansvarsperiode — reklamationsfrist — artikel 7, stk. 1, andet afsnit — brugte varer — aftalemæssig begrænsning af sælgers ansvar)

(2017/C 293/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Ferenschild

Sagsøgt: JPC Motor SA

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at de er til hinder for en regel i en medlemsstat, der tillader, at fristen for forbrugerenes anlæggelse af søgsmål er kortere end to år regnet fra leveringen af varen, når nævnte medlemsstat har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i den sidstnævnte af disse bestemmelser i dette direktiv, og sælgeren og forbrugeren har aftalt en ansvarsperiode for sælgeren på under to år, nærmere bestemt et år, for den omhandlede brugte vare.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2017 — »Vakarų Baltijos laivų statykla« UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-151/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra c) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof med henblik på sejlads i farvande i Den Europæiske Union og til at producere elektricitet om bord på et fartøj — motorbrændstof, der anvendes af et skib til at sejle fra det sted, hvor det blev bygget, til en havn i en anden medlemsstat med henblik på dér at blive lastet med dets første kommercielle last)

(2017/C 293/10)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Vakarų Baltijos laivų statykla« UAB

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

- 1) Artikel 14, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på brændstof, der anvendes til at sejle et skib uden last fra en havn i en medlemsstat, i det foreliggende tilfælde den medlemsstat, hvor det blev bygget, til en havn i en anden medlemsstat med henblik på dér at blive lastet med varer, der efterfølgende skal transporteres til en tredje medlemsstat.
- 2) Artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/96 skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning såsom den i hovedsagen omhandlede, der udelukker en anvendelse af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, hvis leveringen af energiprodukter til et skib er blevet foretaget, uden at den pågældende lovgivnings formelle krav er blevet overholdt, selv om leveringen er i overensstemmelse med alle de betingelser for anvendelse, der er fastsat i den pågældende bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. juli 2017 — E mod Subdelegación del Gobierno en Álava (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien)

(Sag C-193/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 27, stk. 2, andet afsnit — begrænsning i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed — udsendelse fra området af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed — adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse — reel og umiddelbar trussel — begreb — unionsborger, der opholder sig i værtsmedlemsstaten, hvor han afsoner en fængselsstraf for gentagne seksualforbrydelser mod mindreårige)

(2017/C 293/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Álava

Konklusion

Artikel 27, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at den omstændighed, at en person sidder fængslet på tidspunktet for vedtagelsen af udsendelsesafgørelsen uden udsigt til løsladelse i nær fremtid, ikke udelukker, at hans adfærd i givet fald udgør en reel og umiddelbar trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse i værtsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2017 — Ute Kleinsteuber mod Mars GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Verden — Tyskland)

(Sag C-354/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — artikel 1, 2 og 6 — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling på grund af køn — erhvervstilknyttet pension — direktiv 97/81/EF — rammeaftale om deltidsarbejde — § 4, stk. 1 og 2 — metode til beregning af erhvervede pensionsrettigheder — en medlemsstats lovgivning — forskelsbehandling af deltidsansatte)

(2017/C 293/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Verden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ute Kleinsteuber

Sagsøgt: Mars GmbH

Konklusion

- 1) § 4, stk. 1 og 2, i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er indgået den 6. juni 1997, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret, og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der for så vidt angår beregningen af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning fastsætter en sondring mellem arbejdsindkomst, der ligger under bidragsberegningens grænse for den obligatoriske pensionsforsikring, og arbejdsindkomst, der ligger over denne, og som ikke behandler indkomst fra deltidsbeskæftigelse således, at der først foretages en beregning af indkomsten ved en tilsvarende fuldtidsbeskæftigelse, på grundlag af hvilken der dernæst foretages en beregning af, hvilken del af denne der ligger henholdsvis over og under bidragsberegningens grænse, hvorefter dette forhold til slut overføres på den lavere indkomst fra deltidsbeskæftigelsen.
- 2) Rammeaftalens § 4, stk. 1 og 2, og artikel 4 i direktiv 2006/54 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på beregningen af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning for en ansat, der har haft perioder med fuldtidsarbejde og perioder med deltidsarbejde, fastsætter en ensartet beskæftigelsesgrad for hele ansættelsesforholdets varighed, for så vidt som denne metode til beregning af alderspensionen ikke er i strid med reglen om pro rata temporis. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, at dette er tilfældet.
- 3) Artikel 1 og 2 samt artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter en erhvervstilknyttet pension, hvis størrelse svarer til forholdet mellem ancienniteten og varigheden af perioden mellem påbegyndelsen af ansættelsen i virksomheden og den normale pensionsalder, der er fastsat i den obligatoriske pensionsforsikring, og begrænser de pensionsgivende tjenesteår, der kan medregnes.

(¹) EUT C 350 af 26.9.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. juli 2017 — Assens Havn mod Navigators Management (UK) Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-368/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — kompetence i forsikringsager — national lovgivning, som fastslår, at en skadelidt under visse betingelser kan anlægge sag direkte mod skadevolders forsikringssselskab — værnetingsklausul indgået mellem forsikringsgiveren og skadevolderen)

(2017/C 293/13)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Assens Havn

Sagsøgt: Navigators Management (UK) Limited

Konklusion

Artikel 13, nr. 5), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med forordningens artikel 14, nr. 2), litra a), skal fortolkes således, at en skadelidt, der anlægger sag direkte mod skadevolders forsikringsselskab, ikke er bundet af en værnetingsklausul indgået mellem den pågældende forsikringsgiver og den pågældende skadevolder.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 13. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-388/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb)

(2017/C 293/14)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Nicolae og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull og A. Rubio González, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet det på datoen for udløbet af den frist, som var fastsat i den af Europa-Kommissionen fremsendte åbningskrivelse, dvs. den 20. september 2015, ikke havde truffet foranstaltninger til gennemførelse af dom af 11. december 2014, Kommissionen mod Spanien (C-576/13, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2430).
- 2) Kongeriget Spanien betaler Europa-Kommissionen et fast beløb på 3 mio. EUR.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. juli 2017 — Bayerische Motoren Werke AG mod Acacia Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-433/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — intellektuel ejendomsret — EF-design — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 81 og 82 — søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse — kompetence for EF-designdomstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl)

(2017/C 293/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG

Sagsøgt: Acacia Srl

Konklusion

- 1) Artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en formalitetsindsigelse om manglende kompetence hos den ret, som sagen er indbragt for, der er blevet fremsat i første svarskrift, men subsidiært i forhold til de øvrige formalitetsindsigelser, der er fremsat i samme processkrift, ikke kan betragtes som en accept af denne rets kompetence og således som en udvidelse af kompetencen i henhold til denne bestemmelse.
- 2) Artikel 82 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design skal fortolkes således, at hvis sagsøgte har sin bopæl i en medlemsstat i Den Europæiske Union, skal søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse som omhandlet i denne forordnings artikel 81, litra b), indbringes for EF-designdomstolene i denne medlemsstat, medmindre der er indgået en værnetingsaftale som omhandlet i artikel 23 eller 24 i forordning nr. 44/2001, og med forbehold for tilfælde af litispændens og indbyrdes sammenhængende krav som omhandlet i de pågældende forordninger.
- 3) Kompetencereglen i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 finder ikke anvendelse på søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse som omhandlet i artikel 81, litra b), i forordning nr. 6/2002.
- 4) Kompetencereglen i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 finder ikke anvendelse på sager angående misbrug af dominerende stilling og illoyal konkurrence, som hænger sammen med et søgsmål for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse af et EF-design, idet medhold i disse sager forudsætter, at der forudgående gives medhold i søgsmålet for at få fastslået, at der ikke foreligger krænkelse.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Appel iværksat den 3. maj 2017 af Vatseva til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 7. april 2017 i sag T-920/16, Vatseva mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

(Sag C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Vatseva (ved advokat K. Mladenova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 6. juli 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. maj 2017 — Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu mod College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Sag C-293/17)

(2017/C 293/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA og Vereniging Leefmilieu

Sagsøgte: College van gedeputeerde staten van Limburg og College van gedeputeerde staten van Gelderland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en aktivitet, der ikke er omfattet af begrebet projekt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, fordi den ikke er et fysisk indgreb i det naturlige miljø, være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter [...], da følgerne af aktiviteten kan have væsentlige følger for et Natura 2000-område?
- 2) Såfremt tilførsel af gødning på eller i jorden er et projekt, og såfremt dette lovligt fandt sted, før artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...] fandt anvendelse på et Natura 2000-område, og såfremt gødskning på eller i jorden stadig finder sted, må det da antages, at der er tale om et og samme projekt, uanset gødskningen ikke altid har fundet sted på de samme parceller, med samme mængder og med samme teknikker?

Har det ved afgørelsen af, om der er tale om et og samme projekt, betydning, at kvælstofaflejringen hidrørende fra tilførslen af gødning på eller i jorden ikke er øget, efter at Rådets direktiv 92/43/EØF [...] har fundet anvendelse på Natura 2000-området?

- 3) Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...] til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en aktivitet, der hænger uløseligt sammen med et projekt og derfor også må anses for et projekt, såsom en malkekvægsbedrifts græsning af kvæg, er undtaget fra godkendelsespligten, og aktiviteten således ikke behøver en individuel godkendelse, såfremt følgerne af den aktivitet, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning?
 - 3a) Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...] til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en bestemt kategori af projekter, såsom tilførsel af gødning på eller i jorden, er undtaget fra godkendelsespligten og således tilladt uden en individuel godkendelse, såfremt følgerne af de projekter, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning?
- 4) Opfylder den vurdering, der er lagt til grund for undtagelsen fra godkendelsespligten for græsning af kvæg og tilførsel af gødning på eller i jorden, og hvorunder det faktiske og forventede omfang af disse aktiviteter og deres intensitet blev lagt til grund, og hvoraf resultatet er, at gennemsnitligt set kan en stigning i kvælstofaflejringen udelukkes, kravene efter 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...]?
 - 4a) Har det herved betydning, at undtagelsen fra godkendelsespligten hænger sammen med Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (PAS), i hvilket der blev gået ud fra en reduktion af den totale kvælstofaflejring på kvælstoffølsomme naturværdier i Natura 2000-områder, og at udviklingen i aflejringerne i Natura 2000-områder i forbindelse med Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 årligt overvåges, og at der, hvis reduktionen ikke er så gunstig, som det blev antaget ved vurderingen, om nødvendigt sker korrektioner?
- 5) Må vurderingen i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...] som er gennemført med henblik på et program som Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, omfatte de positive følger af bevaringsforanstaltninger og passende foranstaltninger for eksisterende områder med habitattyper og levesteder, som træffes i sammenhæng med de forpligtelser, der flyder af habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og 2?
 - 5a) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende: Kan de positive følger af bevaringsforanstaltninger og passende foranstaltninger inddrages i en vurdering med henblik på et program, såfremt disse på vurderingstidspunktet endnu ikke er gennemført, og de positive følger heraf endnu ikke har vist sig?

Såfremt vurderingen med hensyn til disse foranstaltninger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at gennemførelsen og resultatet af foranstaltningerne overvåges, og, såfremt det heraf fremgår, at følgerne ikke er så gunstige, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

- 6) Må de positive følger af den selvstændige reduktion af kvælstofaflejringen, der vil vise sig i den periode, hvori Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 gælder, indgå i vurderingen i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...]?

Såfremt vurderingen med hensyn til disse udviklinger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at den selvstændige reduktion overvåges, og, såfremt det heraf fremgår, at reduktionen ikke er så gunstig, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

- 7) Må genoprettelsesforanstaltninger, der træffes inden for rammerne af Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, og hvormed det forhindres, at en bestemt naturbelastende faktor såsom kvælstofaflejring kan have skadelige følger for eksisterende arealer af habitattyper eller levesteder, anses for beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i præmis 28 i Domstolens dom af 15. maj 2014, Briels, ECLI:EU:C:2014:330, og hvilke må tages hensyn til i en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...]?

7a) Såfremt det syvende spørgsmål besvares bekræftende: Kan de positive følger af de beskyttelsesforanstaltninger, som må inddrages under vurderingen, også inddrages, såfremt de på vurderingstidspunktet endnu ikke er udført, og den positive virkning endnu ikke har vist sig?

Såfremt vurderingen med hensyn til følgerne af disse foranstaltninger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at gennemførelsen og resultatet af foranstaltningerne overvåges, og, såfremt det heraf fremgår, at følgerne ikke er så gunstige, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

- 8) Er beføjelsen til at pålægge forpligtelser som omhandlet i Nbw's artikel 2.4, og som den kompetente instans skal udøve, såfremt dette er nødvendigt ud fra bevaringsformålene for et Natura 2000-område, et tilstrækkeligt præventivt middel til gennemførelse af artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF [...] for så vidt angår græsning af kvæg og tilførsel af gødning på eller i jorden?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1992, L 206, s. 7.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. maj 2017 —
Stichting Werkgroep Behoud de Peel mod College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant**

(Sag C-294/17)

(2017/C 293/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Sagsøgt: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 6, stk. 2, og 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter projekter og andre handlinger, der forårsager en kvælstofaflejring, der ikke overskrider en tærskel eller grænseværdi, er undtaget fra godkendelsespligten og derfor tilladt uden individuel godkendelse, såfremt følgerne af alle projekter sammen med andre handlinger, der vil kunne benytte denne lovgivning, har været gestand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning?
- 2) Er artikel 6, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for, at en vurdering til et program, i hvilket en bestemt samlet mængde kvælstofaflejringer er blevet vurderet, lægges til grund for meddelelse af en godkendelse (individuel tilladelse) til et projekt eller en anden handling, der forårsager en kvælstofaflejring, der passer inden for den aflejringsvolumen, der er blevet vurderet inden for programmets rammer?
- 3) Må vurderingen i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) som er gennemført med henblik på et program som Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, omfatte de positive følger af bevaringsforanstaltninger og passende foranstaltninger for eksisterende områder med habitattyper og levesteder, som træffes i sammenhæng med de forpligtelser, der flyder af habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og 2?
 - 3a. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Kan de positive følger af bevaringsforanstaltninger og passende foranstaltninger inddrages i en vurdering med henblik på et program, såfremt disse på vurderingstidspunktet endnu ikke er gennemført, og de positive følger heraf endnu ikke har vist sig?

Såfremt vurderingen med hensyn til disse foranstaltninger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at gennemførelsen og resultatet af foranstaltningerne overvåges, og såfremt det heraf fremgår, at følgerne ikke er så gunstige, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

- 4) Må de positive følger af den selvstændige reduktion af kvælstofaflejringer, der vil vise sig i den periode, hvori Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 gælder, indgå i vurderingen i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206)?

Såfremt vurderingen med hensyn til disse udviklinger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at den selvstændige reduktion overvåges, og, såfremt det heraf fremgår, at reduktionen ikke så gunstig, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

- 5) Må genoprettelsesforanstaltninger, der træffes inden for rammerne af Programma Aanpak Stikstof 2015-2021, og hvorved det forhindres, at en bestemt naturbelastende faktor såsom kvælstofaflejring kan have skadelige følger for eksisterende arealer af habitattyper eller levesteder, forstås som beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i præmis 28 i Domstolens dom af 15. maj 2014, Briels, ECLI:EU:C:2014:330, og hvilke der kan tages hensyn til i en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206)?

5a. Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende: Må de positive følger af de beskyttelsesforanstaltninger, som må inddrages under vurderingen, også inddrages, såfremt de på vurderingstidspunktet endnu ikke er udført, og den positive virkning endnu ikke har vist sig?

Såfremt vurderingen med hensyn til følgerne af disse foranstaltninger indeholder endelige konstateringer, der er støttet på den bedste videnskabelige viden på området, har det da betydning, at gennemførelsen og resultatet af foranstaltningerne overvåges, og, (såfremt) det herved fremgår, at følgerne ikke er så gunstige, som det blev antaget ved vurderingen, der om nødvendigt sker korrektioner?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 206, s. 7.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 31. maj 2017 —
Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) m.fl. mod Z**

(Sag C-326/17)

(2017/C 293/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X og Y

Sagsøgt: Z

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Rådets direktiv 1999/37/EF⁽¹⁾ af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer anvendelse på motorkøretøjer, som fandtes allerede før den 29. april 2009, som er det tidspunkt, fra hvilket medlemsstaterne skal anvende de love og administrative bestemmelser, der tjener til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF⁽²⁾ af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT 2007, L 263)?
- 2) Er et motorkøretøj, som på den ene side er sammenbygget af væsentlige komponenter, der er fremstillet før påbegyndelsen af anvendelsen af direktiv 2007/46/EF, og på den anden side af væsentlige komponenter, som først er tilføjet efter påbegyndelsen af anvendelsen af dette direktiv, et motorkøretøj, som fandtes før påbegyndelsen af anvendelsen af direktivet, eller er et sådant motorkøretøj først fremstillet efter påbegyndelsen af anvendelsen af direktivet?
- 3) Henset til artikel 3, stk. 2, i direktiv 1999/37/EF gælder registreringskravet som omhandlet i samme direktivs artikel 4 da ubegrænset, når der i registreringsattesten for visse fællesskabskoder (som det ifølge direktivets bilag er obligatorisk at udfylde) ikke er anført oplysninger, såfremt disse oplysninger er lette at finde?
- 4) Er det i henhold til artikel 4 i direktiv 1999/37/EF tilladt at anerkende en registreringsattest fra en anden medlemsstat, men alligevel underkaste køretøjet en teknisk kontrol som omhandlet i artikel 24, stk. 6, i direktiv 2007/46/EF, og, såfremt køretøjet ikke opfylder medlemsstatens tekniske forskrifter, at lade dette have som konsekvens, at udstedelsen af registreringsattesten nægtes?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 138, s. 57.

⁽²⁾ EUT 2007, L 263, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. juni 2017 —
Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. mod Germanwings GmbH**

(Sag C-330/17)

(2017/C 293/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal angivelsen af flybilletpriser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet og tredje punktum, i forordning nr. 1008/2008/EF⁽¹⁾ for flytrafik inden for Fællesskabet, såfremt den ikke udtrykkes i euro, ske i en bestemt valuta?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende:

I hvilken national valuta kan de i artikel 2, nr. 18), og artikel 23, stk. 1, andet og tredje punktum, i forordning nr. 1008/2008/EF nævnte priser angives, når et luftfartsselskab med hjemsted i en medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) over for en forbruger på internettet reklamerer for og tilbyder en trafikflyvning med afgangssted i en anden medlemsstat (i den foreliggende sag Det Forenede Kongerige)?

Er det i denne forbindelse afgørende, at der til tilbuddet anvendes en internetadresse med et landespecifikt top level-domæne (i den foreliggende sag www.germanwings.de), som refererer til den medlemsstat, hvor luftfartsselskabet har hjemsted, og forbrugeren opholder sig i denne medlemsstat?

Har det betydning, om alle eller den overvejende del af luftfartsselskaberne angiver de omhandlede priser i den valuta, som gælder på afgangstedet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293, s. 3).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 13. juni 2017 —
S mod EA m.fl.****(Sag C-367/17)**

(2017/C 293/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S

Sagsøgte: EA, EB og EC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal afgørelsen vedrørende en ansøgning om ændring af specifikationen for en beskyttet geografisk betegnelse således, at opskæring og pakning af produktet (i den foreliggende sag Schwarzwälder Schinken) kun må ske i produktionsområdet, som er indgivet til den kompetente nationale myndighed den 15. februar 2007, træffes på grundlag af forordning nr. 510/2006⁽¹⁾, som gjaldt på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller på grundlag af den nugældende forordning nr. 1151/2012⁽²⁾?
- 2) Såfremt afgørelsen skal træffes på grundlag af den gældende forordning nr. 1151/2012:
 - 2.1 a) Udgør den omstændighed, at en uhensigtsmæssig transport af produktet med henblik på videre forarbejdning (opskæring og emballering) til andre områder kan indvirke negativt på den autentiske smag, den autentiske kvalitet og holdbarheden, ud fra hensynet til kvalitetssikring af produktet en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for, at opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet?
 - b) Udgør regler for opskæring og emballering i specifikationen, som ikke går ud over gældende standarder for fødevarerhygiejne, ud fra hensynet til kvalitetssikring af produktet en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for, at opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet?

2.2 a) Kan det principielt anses for en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for en bestemmelse i specifikationen for en beskyttet geografisk betegnelse, hvorefter opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet, at de i så fald mulige (producent-) kontroller i produktionsområdet (artikel 7, stk. 1, litra g), sammenholdt med artikel 36, stk. 3, litra a), og artikel 37 i forordning nr. 1151/2012) giver mulighed for en større kontroltæthed og generelt en bedre sikring end (misbrugs-)kontroller som omhandlet i artikel 36, stk. 3, litra b), sammenholdt med artikel 38 i forordning nr. 1151/2012?

b) Såfremt delspørgsmål a) besvares benægtende:

Er en anden vurdering berettiget, når produktet er et stærkt efterspurgt produkt også uden for regionen, som i væsentligt omfang opskæres og emballeres uden for produktionsområdet, selv om der hidtil ikke er konstateret konkrete tilfælde af misbrug af den beskyttede geografiske betegnelse som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1151/2012?

2.3 Kan det anses for en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for en bestemmelse i en specifikation for en beskyttet geografisk betegnelse, hvorefter opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet, at sporbarheden for det videreforarbejdede produkt ellers ikke er garanteret på sikker vis?

Har det i denne forbindelse betydning, at

a) sporbarheden skal sikres for fødevarer, navnlig animalske fødevarer, i henhold til artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed⁽³⁾, sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2011 af 19. september 2011 om de sporbarhedskrav, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 gælder for animalske fødevarer⁽⁴⁾

b) produktets sporbarhed skal sikres ved, at erhvervsdrivende, som videreforarbejder produkter, deltager i retligt frivillige, men i praksis obligatoriske private sikringsystemer?

2.4 Såfremt et af spørgsmålene nr. 1-3 besvares bekræftende:

Kan eller skal det i en specifikation for en beskyttet geografisk betegnelse — som en mindre restriktiv foranstaltning i forhold til en obligatorisk tilbageflytning af opskæring og emballering til produktionsområdet — fastsættes, at forarbejdningsevirsomheder, som er beliggende uden for produktionsområdet, skal underkaste sig en kontrol ved de myndigheder og instanser, som i henhold til specifikationen er kompetente for kontrollerne i produktionsområdet (artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1151/2012)?

3) Såfremt afgørelsen skal træffes på grundlag af forordning nr. 510/2006 (det første spørgsmål), anmoder den forelæggende ret om, at de under det andet spørgsmål stillede spørgsmål besvares på grundlag af forordning nr. 510/2006, navnlig artikel 4, stk. 2, litra e), i denne forordning, sammenholdt med artikel 8 og ottende betragtning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 af 14. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 31, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 242, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT L 369, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 16. juni 2017 — Shajin Ahmed mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Sag C-369/17)

(2017/C 293/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Shajin Ahmed

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielt spørgsmål

Følger det af udtrykket »den pågældende har begået en grov forbrydelse«, som er anvendt i artikel 17, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse⁽¹⁾, at det alene er på grundlag af den straf, der ifaldes for en given forbrydelse i henhold til en given medlemsstats ret, at det skal afgøres, om ansøgeren har begået en forbrydelse, på grundlag af hvilken den pågældende kan udelukkes fra retten til subsidiær beskyttelse?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 337, s. 9.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 29. juni
2017 — Konkurrensverket mod SJ AB**

(Sag C-388/17)

(2017/C 293/23)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konkurrensverket

Sagsøgt: SJ AB

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2004/17/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at der foreligger et net til transporttjenester, når transporttjenester på et statsligt forvaltet jernbanenet til national og international jernbanetrafik leveres i henhold til bestemmelser i national lovgivning, som gennemfører direktiv 2012/34/EU⁽²⁾, hvilke bestemmelser indebærer, at tildelingen af jernbaneinfrastrukturkapacitet baseres på ansøgninger fra jernbanevirksomheder, og at samtlige ansøgninger skal imødekommes i videst muligt omfang?

- 2) Skal artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at en virksomhed, der udføres af en jernbanevirksomhed som omhandlet i direktiv 2012/34/EU, og som indebærer, at offentligheden tilbydes transporttjenester på et jernbanenet, udgør tilrådgighedsstillelse eller drift af net som omhandlet i bestemmelsen?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11. 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 29. juni 2017 — Sindicatul Energia Oradea mod SC Termoelectrica SA

(Sag C-392/17)

(2017/C 293/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicatul Energia Oradea

Sagsøgt: SC Termoelectrica SA

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i dekret nr. 50/1990, som fortolket i afgørelse nr. 9/2016 afsagt af ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien)] i lovens interesse — som er bindende for de almindelige domstole, og i kraft af hvilken arbejdssteder i gruppe I og II svarer til dem, der nøje og udtømmende er fastlagt i bilag 1 og 2 til dekretet, og hvorefter domstolene ikke må udvide anvendelsesområdet for dekretets bestemmelser til at omfatte andre lignende tilfælde, hvilket bevirker, at tidligere arbejdstagere ikke kan tildeles pensionsrettigheder som følge af de vanskelige arbejdsforhold, hvorunder de har udført deres aktivitet — forenelige med artikel 114, stk. 3, TEUF, artikel 151 TEUF og artikel 153 TEUF samt bestemmelserne i rammedirektiv 89/391/EØF⁽¹⁾ og de efterfølgende særdirektiver?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv af 12.6.1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT 1989, L 183, s. 1).

Sag anlagt den 3. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-399/17)

(2017/C 293/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald⁽¹⁾ ved ikke at sikre, at TPS-NOLO (Geobal) materiale overført fra Den Tjekkiske Republik til Katowice, Polen, blev transporteret tilbage til Den Tjekkiske Republik.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Det TPS-NOLO (Geobal) materiale, der blev transporteret fra Den Tjekkiske Republik til Polen, som kommer fra farligt affald fra en affaldsplads (Ostramo lagoons), er oplagret på et andet sted i Den Tjekkiske Republik og er klassificeret som tjærerester fra raffinering, destillation og pyrolytisk behandling af organisk materiale, er ifølge de polske myndigheder affald, der henhører under bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald («forordningen om overførsel af affald»).
2. Henset til den omstændighed, at Den Tjekkiske Republik har bestridt klassificeringen af det pågældende stof som affald på grund af registreringen af materiale i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF⁽²⁾ (REACH), er der opstået en konfliktsituation, som er omfattet af artikel 28, stk. 1, i forordningen om overførsel af affald, hvori bestemmes, at det pågældende materiale skal anses for at være affald.
3. Registrering af materialet i overensstemmelse med registreringen i henhold til REACH-forordningen sikrer ikke, at brug af stoffet ikke vil føre til en skadefuld overordnet virkning på miljøet eller menneskers sundhed, eller at stoffet automatisk ophører med at være affald. Når der ikke foreligger en national afgørelse om, at det pågældende stof har nået et punkt, hvor affald ophører med at være affald, kan registreringen af dette stof i henhold til REACH-forordningen ikke anses som gyldig i henhold til artikel 2, stk. 2, i REACH-forordningen.
4. Da det pågældende stof blev transporteret over grænsen uden meddelelse, skal transporten anses for en »ulovlig overførsel« i henhold til artikel 2, nr. 35), litra a), i forordningen om overførsel af affald. I dette tilfælde skal den kompetente afsendelsesmyndighed indhente oplysninger ved en hensigtsmæssig procedure med henblik på at sikre, at det pågældende affald tages tilbage i overensstemmelse med forordningens artikel 24, stk. 2, hvilket Den Tjekkiske Republik uberettiget nægter at gøre. Denne forpligtelse udelukkes ikke ved artikel 128 i REACH-forordningen, som sikrer fri bevægelighed af stoffer, blandinger og artikler som omhandlet i artikel 3 i REACH-forordningen, eftersom affald udtrykkeligt er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde (jf. artikel 2, stk. 2, i REACH-forordningen).

⁽¹⁾ EUT 2006, L 190, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 396, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Sverige) den 6. juli 2017 — A mod Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Sag C-404/17)

(2017/C 293/26)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Præjudicielt spørgsmål

Skal en ansøgning — hvori ansøgerens oplysninger anses for pålidelige, og dermed lægges til grund for bedømmelsen, men ikke er tilstrækkelige til at begrunde et behov for international beskyttelse, idet oplysningerne om [oprindelses]landet, giver grundlag for at antage, at der foreligger en acceptabel myndighedsbeskyttelse — anses for at være åbenbart grundløs i henhold til det omarbejdede asylproceduredirektivs⁽¹⁾ artikel 31, stk. 8?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Sag anlagt den 10. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-416/17)

(2017/C 293/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet og i henhold til artikel 49, artikel 63 og artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at opretholde virkningerne af de bestemmelser, der har til formål at afskaffe økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, som tillader et moderselskab at modregne den skattegodtgørelse, som er tilknyttet udbytte udloddet af datterselskaber, hvis det hidrører fra et datterselskab etableret i Frankrig i den forskudsskat, som moderselskabet skal betale, når det til sine aktionærer videregulodder dette udbytte, men som ikke giver en tilsvarende modregningsadgang, hvis udbyttet stammer fra et datterselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, eftersom denne lovgivning i dette tilfælde ikke giver ret til en skattegodtgørelse i anledning af udbytte fra dette datterselskab, for så vidt som der ifølge Conseil d'État's retspraksis er givet medhold i anmodningerne om tilbagebetaling af forskudsskat opkrævet i strid med EU-retten som omhandlet i Domstolens dom i sag C-310/09 *Accor*⁽¹⁾ med følgende tre begrænsninger:
 - Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af afslaget på at medregne den beskatning, som datterdatterselskaber etableret uden for Frankrig, er udsat for.
 - Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af de uforholdsmæssige beviskrav.
 - Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af skattegodtgørelsens begrænsning til en tredjedel af det i Frankrig videreguloddede udbyttebeløb, som stammer fra et datterselskab etableret uden for Frankrig, og samtidig med at Conseil d'État, som forvaltningsdomstol, der træffer afgørelse i sidste instans, har opstillet disse begrænsninger uden at spørge Domstolen om disse begrænsninger er forenelige med EU-retten.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har foreholdt Frankrig, gennem Conseil d'États faste retspraksis som forvaltningsdomstol i højeste instans, ikke at have givet fuld virkning til Domstolens dom i sag C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique mod Accor SA*, ved bl.a. at pålægge begrænsninger i strid med EU-retten for tilbagebetaling af den skat, der er opkrævet med urette, nemlig forskudsskatten.

I sin dom *Accor*, der vedrørte et præjudicielt spørgsmål, fastslog Domstolen, at de franske skatteregler, der har til formål at afskaffe den økonomiske dobbeltbeskatning af udbytte, opretholdt en forskelsbehandling i beskatningen af udbytte, der stammede fra andre EU-medlemsstater. De beskatninger, som Domstolen fastslog, var i strid med EU-retten, skulle derfor tilbagebetales.

Kommissionen er af den opfattelse, at Frankrig ikke har overholdt Domstolens dom på tre særlige punkter:

- Frankrig har ikke taget hensyn til den beskatning, der allerede er betalt af de ikke-franske datterdatterselskaber.
- Frankrig har for at begrænse de omhandlede selskabers adgang til tilbagebetaling opretholdt beviskravene, som ikke overholder de af Domstolen fastsatte kriterier.
- Frankrig har på en absolut måde begrænset skattegodtgørelsesordningen til en tredjedel af det videreudloddede udbytte fra et ikke-fransk datterselskab.

Disse tilsidesættelser skyldes desuden, at Conseil d'État har tilsidesat sin forpligtelse til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål i henhold til artikel 267 TEUF.

⁽¹⁾ Domstolens dom (Første Afdeling) af 15.9.2011 i sag C-310/09, *Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique mod Accor SA*, EU:C:2011:581.

Appel iværksat den 11. juli 2017 af Deza, a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. maj 2017 i sag T-115/15, Deza, a.s. mod ECHA

(Sag C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Deza, a.s. (ved advokát P. Dejl)

De andre parter i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur, Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige og Kongeriget Norge

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 11. maj 2017 i sag T-115/15 ophæves.
- ECHA's afgørelse nr. ED/108/2014 af 12. december 2014 annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale de af appellanten afholdte sagsomkostninger i appelsagen for Domstolen og i den tidligere sag for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten fortolkede og anvendte REACH-forordningen forkert.

Retten fortolkede og anvendte REACH-forordningen forkert. Appellanten har fortsat gjort gældende, at ECHA's afgørelse blev vedtaget ultra vires, eftersom i) ECHA ikke har beføjelse til at supplere den eksisterende identifikation af stoffet DEHP i henhold til artikel 57, litra c), i REACH-forordningen med en ny identifikation af dette stof i henhold til artikel 57, litra f), i REACH-forordningen; ii) vedtagelsen af ECHA's afgørelse skete efter en ulovlig procedure; og iii) ECHA's afgørelse er en omgåelse af den lovligt bindende procedure, der er fastsat af Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelsen af generelt bindende/harmoniserede kriterier for identifikation af stoffer med hormonforstyrrende egenskaber.

2. Retten fortolkede og anvendte retssikkerhedsprincippet forkert.

Eftersom i) ECHA's afgørelse skabte en uklar, upræcis og uforudseelig retlig situation, som gør det umuligt for appellanten at udlede det præcise omfang af de forpligtelser, der er pålagt selskabet; ii) der ikke er nogen generelt bindende/harmoniserede kriterier med henblik på identifikationen af stoffer med hormonforstyrrende egenskaber; og iii) ECHA ikke har beføjelse til at supplere den eksisterende identifikation af stoffet DEHP i henhold til artikel 57, litra c), i REACH-forordningen med en identifikation af dette stof i henhold til artikel 57, litra f), i REACH-forordningen, er Rettens konklusion om, at ECHA's afgørelse ikke er i strid med retssikkerhedsprincippet, ukorrekt.

3. Retten prøvede ECHA's afgørelse på en måde, som er i strid med kravene om retslig prøvelse af afgørelser fra EU-institutioner og EU-organer, og fordrejede faktiske forhold og beviser.

4. Som en konsekvens af førnævnte fejl og mangler tilsidesatte Retten appellants rettigheder og de principper, der er fastsat i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til en retfærdig rettergang, retten til uforstyrret nydelse af sin ejendom og retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 14. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-427/17)

(2017/C 293/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, bilag 1, litra A, og fodnote 1 i Rådets direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand⁽¹⁾, idet det ikke har sikret, at vand opsamlet i et kombineret byspildevands- og regnvandssystem i 14 byområder opbevares og ledes til rensning i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 91/271/EØF.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og stk. 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, enten ved ikke at tilvejebringe sekundær eller lignende rensning eller ved ikke at fremlægge tilstrækkeligt bevis til at godtgøre overensstemmelse i denne henseende med direktiv 91/271/EØF med hensyn til 25 byområder.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, sammenholdt med kravene i artikel 10 og bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra 21 byområder, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4 og i overensstemmelse med kravene i bilag 1, litra B, i Rådets direktiv 91/271/EØF, før det udledes til følsomme områder.

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 91/271/EØF, idet det ikke har sikret, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i byområderne Arklow (IEAG_547) og Castlebridge (IEAG_515) foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser.
- Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger medlemsstaterne at sikre, at byområder over en vis størrelse bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand. Såfremt en medlemsstat beslutter sig for at anvende et kombineret system til opsamling og rensning af både byspildevand og regnvand, skal dette system være konstrueret til at sikre, at det opsamlede vand opbevares og ledes til rensning under hensyntagen til vejrforhold og sæsonbestemte svingninger. På grundlag af oplysninger modtaget under den syvende og den ottende rapportering i henhold til direktivets artikel 15 samt drøftelserne med Irland under den administrative fase er det Kommissionens opfattelse, at Irland ikke opfylder denne forpligtelse i 14 byområder på grund af manglende eksisterende kloaknet eller på grund af uforholdsmæssig store udslip.

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger medlemsstaterne at sikre, at byspildevand fra byområder over en vis størrelse underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning før udledning. Direktivets artikel 4, stk. 3, pålægger endvidere medlemsstaterne at sikre, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand opfylder kravene i direktivets bilag 1, litra B. Kommissionen er efter en gennemgang af oplysningerne fra Irland af den opfattelse, at Irland ikke opfylder kravene i artikel 4 for så vidt angår 25 byområder på grund af manglende rensningsanlæg, det eksisterende rensningsanlægs manglende evne til at rense alt spildevandet fra de byområder, som det betjener, manglende overholdelse af kravene i bilag 1, litra B, eller som følge af manglende overholdelse af direktivets artikel 3.

Artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF pålægger endvidere medlemsstaterne at kortlægge følsomme områder, og at underlægge udledninger fra byområder over en vis størrelse en mere vidtgående rensning end beskrevet i artikel 4 i overensstemmelse med kravene i bilag 1, litra B. Kommissionen er efter en gennemgang af oplysningerne fra Irland af den opfattelse, at Irland ikke har anvendt direktivets artikel 5 korrekt for så vidt angår 21 byområder.

Artikel 12 i Rådets direktiv 91/271/EØF kræver, at de ansvarlige myndigheder skal sikre, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser. På grundlag af oplysninger fra Irland er det Kommissionens opfattelse, at Irland ikke har opfyldt kravene i artikel 12 for så vidt angår to byområder, hvori rensningsanlæg drives uden gyldig tilladelse.

(¹) EFT 1991, L 135, s. 40.

Appel iværksat den 15. juli 2017 af Meta Group Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-744/14, Meta Group mod Kommissionen

(Sag C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Meta Group Srl (ved avvocato A. Formica)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 4. maj 2017 i sag T-744/14, Meta Group mod Kommissionen, ophæves og/eller ændres, idet den er retligt urigtig eller ubegrundet.

- Det fastslås derfor, at Kommissionen har tilsidesat sine økonomiske forpligtelser i henhold til tilskudsaf tale FP5-6 og CIP for i alt 566 377,63 EUR i form af skyldige, ikke-udbetalte tilskud, og det fastslås, at de foretagne kompensationer vedrørende appellan tens fordringer er ulovlige.
- Følgelig tilpligtes Kommissionen at betale appellan ten det ovennævnte beløb på 566 377,63 EUR med morarenter og reevaluering.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, som appellan ten er påført, svarende til i alt 815 000,00 EUR eller til et større beløb, som Domstolen måtte fastsætte ved dommen i denne sag, samt erstatning for det tab, der følger af de ovennævnte kompensationers ulovlighed.

Anbringender og væsentligste argumenter

- I. *Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 1134 og 1135 i den civile belgiske lovbog hvad angår aftalernes bindende karakter og deres gennemførelse i god tro. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 1156, 1157 og 1161 i den civile belgiske lovbog hvad angår fortolkningen af aftalerne. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af de EU-retlige principper vedrørende aftalers bindende virkninger, god tro ved gennemførelsen og fortolkningen af aftalerne samt retssikkerheden.*

Den appellerede dom er ved at forkaste det tredje anbringende i strid med reglerne i den civile belgiske lovbog og med EU-retten hvad angår aftalers bindende karakter, for så vidt som vilkåret på s. 47 i tillægget til Ecolink+-aftalen ikke er givet den obligatoriske virkning mellem parterne, og for så vidt som det i dommen fastslås, at den heri indeholdte henvisning til metoden knyttet til aftalen ikke vedrørte den af META fastsatte metode, som blev fremsendt til Kommissionen den 21. december 2009.

- II. *Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel II.20 i vejledning FP6. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 179 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende fællesskabsprogrammerne. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 1134, 1135, 1156, 1157 og 1161 i den civile belgiske lovbog. Tilsidesættelse af princippet om ikke-kontradiktion.*

Ved at forkaste det fjerde og femte anbringende har den appellerede dom tilsidesat princippet om ikke-kontradiktion, kriterierne i vejledning FP6 og reglerne i den civile belgiske lovbog vedrørende god tro ved gennemførelsen af aftaler, for så vidt som Retten, selv om bestemmelserne i vejledningen FP6 kvalificeres som ikke-bindende, har fastslået, at de fandt, at der blev foretaget en snæver og ufravigelig anvendelse af disse i den sag, der var forelagt Retten, navnlig hvad angår udgifterne til interne konsulenter.

- III. *Tilsidesættelse af principperne i europæisk procesret vedrørende retten til forsvar og fuldstændig kontradiktion. Tilsidesættelse af procesreglementets artikel 64. Fuldstændig mangel på begrundelse hvad angår de væsentlige dele af tvisten.*

Den appellerede dom har ved at forkaste de to første anbringender tilsidesat de europæiske principper om fuldstændig kontradiktion og retten til forsvar samt procesreglementets artikel 64, idet der ikke er foretaget en vurdering af appellan tens retlige argumenter fremsat i bemærkningerne til dokumentet »Bilag E.4«, som Kommissionen indgav til Retten under den mundtlige forhandling, hvorved Retten ukritisk godtog det af modparten fremførte og foretog en utilstrækkelig begrundelse af sin afgørelse.

- IV. *Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes og af bestemmelserne i det syvende rammeprogram. Åbenbar fejl i forståelsen af et afgørende forhold i den sag, der lå til grund for dommen.*

Den appellerede dom har ved at forkaste de to første anbringender endvidere tilsidesat den finansielle vejledning for det sjette program og har fordrejet de faktiske forhold, der er fremlagt for Retten, idet den beregnede den samlede ydelse i Bridge-aftalen urigtigt eller vildledende, dvs. på grundlag af det heri anførte, for hvilket arbejdets tjenesteydende part havde arbejdet otte timer i træk hver dag hele måneden alene på aktiviteter, der vedrørte den ovennævnte aftale.

- V. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 1134, 1135, 1156, 1157 og 1161 i den civile belgiske lovbog. Tilsidesættelse af det EU-retlige princip om den berettigede forventning, eftersom dette princip også gælder for en privat part, der deltager i et kontraktforhold med en offentlig myndighed.

Ved at forkaste det sjette anbringende har den appellerede dom tilsidesat de civile retlige regler vedrørende aftalers bindende karakter og princippet om god tro ved gennemførelsen af aftaler, for så vidt som det ikke fastslås, at Kommissionens adfærd, som kulminerede med vedtagelsen af tillægget, medførte, at der opstod en berettiget forventning for appellanten, da denne accepterede den af Kommissionen foreslåede metode.

Appel iværksat den 26. juli 2017 af Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 16. maj 2017 i sag T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (ved Rechtsanwältin A. Glos, T. Lübbig og M. Benzing)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB) og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 16. maj 2017 i sag T-122/15 ophæves.
- ECB's afgørelse af 5. januar 2015 (ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBQWU0W18/3) annulleres, og det fastslås, at virkningerne af erstatningen af ECB's afgørelse af 1. september 2014 (ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBQWU0W18/1) opretholdes.
- Subsidiært ophæves Rettens dom og sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Første anbringende: tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af artikel 6, stk. 4, i FTM-forordningen ⁽¹⁾ og artikel 70 i SSM-rammeforordningen ⁽²⁾:

Retten fortolkede de relevante bestemmelser i artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i FTM-forordningen, sammenholdt med artikel 70 i SSM-rammeforordningen, forkert. Retten fastslog fejlagtigt, at der alene foreligger »særlige omstændigheder« — hvilke skal føre til, at et kreditinstitut klassificeres som mindre signifikant — når direkte tilsyn fra de nationale myndigheder er bedre egnede til at opnå formålene med FTM-forordningen end direkte tilsyn fra ECB. Retten støttede sig ved sin fortolkning alene på den engelske sprogversion af SSM-rammeforordningen og tilsidesatte princippet om, at alle sprogversionerne har samme gyldighed. Retten undlod fejlagtigt at fortolke reglerne i lyset af trindhøjere retsregler i form af det kompetencebaserede proportionalitetsprincip. Retten anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at ECB ikke havde foretaget en forkert analyse af de faktiske omstændigheder, og den har ikke i højere grad end ECB efterprøvet, om appellanten — som følge af de specifikke og faktuelle omstændigheder, som appellanten gjorde gældende — på grund af »særlige omstændigheder« i henhold til FTM-forordningens artikel 6, stk. 4, andet afsnit, sammenholdt med SSM-rammeforordningens artikel 70, stk. 1, skal klassificeres som et mindre signifikant institut. Retten tilsidesatte derved sin pligt til at foretage en omfattende efterprøvelse af, om den anfægtede afgørelse er behæftet med et urigtigt skøn.

2) Andet anbringende: forbrejning af den anfægtede afgørelse og urigtig bedømmelse af begrundelseskravene:

Retten fordrejede den anfægtede afgørelses begrundelse og erstattede ECB's begrundelse med sin egen. I og med, at Retten fordrejede indholdet af den anfægtede afgørelse, undlod den at tage hensyn til, at ECB ikke opfylder de EU-retlige krav til begrundelsespligten. Den anfægtede afgørelses begrundelse er inkonsekvent og selvmodsigende.

3) Tredje anbringende: Retten begik en række proceduremæssige fejl ved at tage hensyn til forhold, som ikke var omhandlet af sagen:

Retten dom tilsidesatte appellansens ret til at blive hørt og kontradiktionsprincippet. I dommens præmisser nævnes omstændigheder, som har været afgørende for påkendelsen, men som ikke selv har været genstand for drøftelse under retssagen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287, s. 63).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (EUT L 141, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 20. juli 2017 — ADR Center mod Kommissionen

(Sag T-644/14) ⁽¹⁾

(Finansiel bistand — den generelle program om »Grundlæggende rettigheder og retfærdighed« for perioden 2007-2013 — særprogram om »Civilret« — annulationssøgsmål — afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — retsaktens ophavsmands kompetence — princippet om god forvaltningsskik — påstand om, at kommissionen tilpligtes at betale det skyldige restbeløb i henhold til tilkudsaftalerne — delvis ændring af søgsmålet — voldgiftsbestemmelse — Rettens kompetence — støtteberettigede omkostninger)

(2017/C 293/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ADR Center SpA (Rom, Italien) (først ved advokat L. Tantalo, derefter ved advokat A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Estrada de Solà og L. Cappelletti, derefter ved J. Estrada de Solà og S. Delaude, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 4485 final af 27. juni 2014 om tilbagesøgning af en del af det finansielle bidrag, der er udbetalt til sagsøgeren til opfyldelse af de tre tilkudsaftaler indgået i forbindelse med særprogrammet om »Civilret«, dels søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren det skyldige restbeløb i henhold til de tre tilkudsaftaler på 49 172,52 EUR samt erstatning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ADR Center SpA betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger, herunder denne institutions omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, og bærer halvdelen af sine egne omkostninger, herunder for så vidt angår omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Europa-Kommissionen betaler halvdelen af de af ADR Center afholdte omkostninger, herunder halvdelen af de omkostninger, som sidstnævnte har afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Rettens dom af 20. juli 2017 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-143/15) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Spanien — afskølet direkte støtte for ansøgningsårene 2008 og 2009 — fejl i kontrolsystemet — fastsættelse af stikprøvekontrollerne — bevisbyrde — støtte til udvikling af landdistrikterne i den selvstyrende region Castilla y León for ansøgningsårene 2009 og 2010 — kontroller på stedet — nøglekontroller — proportionalitet)

(2017/C 293/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull og M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og I. Galindo Martín, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 16, s. 33).

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den vedrører den finansielle korrektion, der er pålagt Kongeriget Spanien efter undersøgelse AA/2009/007/ES for ansøgningsåret 2009.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Hver part bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Retten dom af 20. juli 2017 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-287/16) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Belgien — eksportrestitutioner — manglende inddrivelse som følge af forsømmeligheder, der kan tilskrives et organ i en medlemsstat — udtømmelse af alle ankemuligheder foreligger ikke — proportionalitet)

(2017/C 293/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (først ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, derefter ved M. Jacobs, L. Van den Broeck og J. Van Holm, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne É. Grégoire og J. Mariani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 75, s. 16), for så vidt som den med hensyn til Kongeriget Belgien udelukker et beløb på 9 601 619,00 EUR fra den nævnte finansiering.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Retten dom af 20. juli 2017 — Cafés Pont mod EUIPO — Giordano Vini (Art's Café)(Sag T-309/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket Art's Café — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, og artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 293/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cafés Pont, SL (Sabadell, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Giordano Vini SpA (Diano d'Alba, Italien) (ved advokaterne F. Jacobacci og L. Ghedina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1110/2015-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Giordano Vini og Cafés Pont.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Cafés Pont, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.**Retten dom af 20. juli 2017 — Mediaexpert mod EUIPO — Mediaexpert (mediaexpert)**(Sag T-780/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket mediaexpert — det ældre nationale ordmærke mediaexpert — relativ registreringshindring — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — registreringsbeviset for det ældre varemærke — oversættelse — regel 37-39 og regel 98, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — berettiget forventning)**

(2017/C 293/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mediaexpert sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat J. Aftyka)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mediaexpert S.A. (Warszawa)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. august 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2583/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mediaexpert sp. z o.o. og Mediaexpert S.A.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mediaexpert sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens kendelse af 19. juli 2017 — BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-812/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — de portugisiske myndigheders støtte til afviklingen af finansieringsinstituttet Banco Espírito Santo — oprettelse og kapitalisering af et overgangsinstitut — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2017/C 293/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luxembourg) og de 19 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af kendelsens bilag (ved advokat P. Fajardo, solicitors J. Webber og M. Steenson samt K. Bacon, QC)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og S. Jaulino, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Mendes Pereira)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 5682 final af 3. august 2014 om statsstøtte SA.39250 (2014/N) — Portugal — afvikling af Banco Espírito Santo.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) BPC Lux 2 Sàrl og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med denne sag og sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Den Portugisiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Rettens kendelse af 19. juli 2017 — De Masi mod Kommissionen

(Sag T-423/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte Code of Conduct Group (erhvervsbeskatning) — svar på de oprindelige anmodninger efter en rimelig løsning — ingen bekræftende afgørelse — afvisning)

(2017/C 293/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgien) (ved professor A. Fischer-Lescano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Baquero Cruz og F. Erlbacher, derefter ved J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser, som indeholder dels skrivelsen af 20. maj 2016, dels skrivelsen af 13. juli 2016 med svar på anmodningerne om aktindsigt i dokumenterne fra Code of Conduct Group (erhvervsbeskatning), indgivet af sagsøgeren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Fabio De Masi bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens kendelse af 19. juli 2017 — Pfizer og Pfizer Santé familiale mod Kommissionen

(Sag T-716/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — toldunion — den fælles toldtarif — told- og statistiknomenklatur — tarifering i den kombinerede nomenklatur — underpositioner i toldtariffen — gældende toldsatser for de varer, der tariferes i disse underpositioner — regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2017/C 293/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pfizer Ltd (Sandwich, Det Forenede Kongerige) og Pfizer Santé familiale (Paris, Frankrig) (ved advokat L. Catrain González og barrister E. Wright)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og K. Skelly, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1140 af 8. juli 2016 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2016, L 189, s. 1).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Pfizer Ltd og Pfizer Santé familiale betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — PGNiG Supply & Trading mod Kommissionen

(Sag T-849/16 R)

(Særlige rettergangsformer — det indre marked for naturgas — direktiv 2009/73/EF — ansøgning fra Bundesnetzagentur om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler med henblik på udnyttelse af OPAL-gasrørledningen — Kommissionens afgørelse om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 293/40)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Tyskland) (ved advokat M. Jeżewski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2016) 6950 final af 28. oktober 2016 om ændring af betingelserne for OPAL-gasrørledningens fravigelse af reglerne vedrørende tredjepartsadgang og af de takstbestemmelser, der er fastsat i direktiv 2003/55/EF.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
- 2) Kendelsen af 23. december 2016, PGNiG Supply & Trading mod Kommissionen (T-849/16 R), tilbagekaldes.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juli 2017 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-883/16 R)

(Særlige rettergangsformer — det indre marked for naturgas — direktiv 2009/73/EF — ansøgning fra Bundesnetzagentur om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler med henblik på udnyttelse af OPAL-gasrørledningen — Kommissionens afgørelse om ændring af betingelserne for fravigelse af EU's regler — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 293/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Kawnik og K. Rudzińska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas og R. Krasuckaitė, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2016) 6950 final af 28. oktober 2016 om ændring af betingelserne for OPAL-gasrørledningens fravigelse af reglerne vedrørende tredjepartsadgang og af de takstbestemmelser, der er fastsat i direktiv 2003/55/EF.

